

* Uzaktan, yeniay gibi gelmedeydi; hayâl gibi hem yoktu, hem vardı.

70. Hatırdaki hayâl de yoka benzer; sen dünyâyı, bir hayâle yürüyüp gider gör.

Dünyâdakilerin barışları da bir hayâle dayanmada, savaşları da. Övünmeleri de bir hayâl ucundan, yerinmeleri de.

* Erenlere tuzak olan o hayâllerse, Tanrı'nın gül bahçesindeki ayyüzlülerinin ışıklarının vuruşudur ancak.

Pâdişâhın, rûyada gördüğü hayâl konuğun yüzünde belirip durmadaydı.

Pâdişâh, perdecilerin bulunduğu yeredek yürüdü; o gayb âlemin konuğunun tapısına vardı.

İkisi de yüzgeçlik öğrenmiş, birbirine tanış olmuş tek bir denizdi; iki can da dikilmeden birbiriyle birleşmiş, bir olmuştu.

Pâdişâh, sevgilim senmişsin, o değil. Fakat dünyâda iş, işten meydana gelir dedi.

* Dedi ki: sen bana Mustafâ'sın, bense Ömer'im sanki; sana hizmet için belime kemer kuşandım.

Başarı veren Tanrı'dan, bütün hallerde edebi gözetmek için başarı dilemek, edepsizlikte bulunmanın, edepsizliğin kötülükleri ve zararları (*)

* Tanrı'dan edebi gözetmek için başarı dileyelim: edepsiz, Tanrı'nın lûtfundan mahrum kalmıştır.

Edepsiz, yalnız kendine kötülük etmez; bütün çevreye ateş salar.

80. * Tanrı sofrası, alışveriş, pazarlıksız, parasız- pulsuz gelip durmadaydı.

* Mûsâ'nın kavmi içinden birkaç kişi, edepsizcesine, nerde sarmısak, hani mercimek dediler.

* Gökten sofraya gelmez oldu, ekmek eksildi; bize de ekin ekme, bel belleme, orak sallamak zahmeti kaldı.

* Sonra İsâ şefâat etti; Tanrı gene sofraya yolladı; tabak-tabak ganîmetler gönderdi.

* Küstahlar gene edebi terkettiler, dilenciler gibi sofradan artanları, aşırıldılar.

* İsâ onlara yalvardı; bu, boyuna gelir, yeryüzünden eksik olmaz;

(*) Bu başlık unutulmuş, kenara yazılmıştır.

* Ulu bir kişinin sofrası başında, ona karşı kötü zanda bulunmak, harisliğe kalkışmak küfürdür, dedi.

* O rahmet kapısı, bu görmedik yoksul surathlıların tamahları, hırsları yüzünden gene kapandı onlara.

* Zekât verilmeyince bulut gelmez, yağmur yağmaz; zinâ yüzünden de etrafa vebâ yayılır.

Sana karaltılardan, gamdan ne çökerse, korkusuzluktan, küstahlıktan belirir, çöker.

90. Kim dostun yolunda korkusuzca yürürse erlerin yollarını vurur; adam değildir o.

* Şu gök, edep yüzünden ışıklarla dopdolu bir hâle gelmiştir; melek, edep yüzünden suçtan arınmıştır, temiz olmuştur.

* Güneşin tutulması, küstahlık yüzündendir. Azâzîl, küstahlıkçı, pervâsızlığı yüzünden kapıdan sürülmüştür.]

Pâdişâhın, rûyâsında kendisine gösterdikleri erenle buluşması

Kollarını açtı da bağına bastı onu; aşk gibi gönlüne aldı, canına soktu onu.

Elini, alnını öpmeye, oturduğu yeri, geldiği yolu sormaya koyuldu.

Sora-soruştura tâ başköşeye çekti onu; sabrettim amma dedi, sonunda da bir defîne elde ettim.

* Dedi ki: Ey Tanrı ışığı, ey gamı, gussayı gideren, ey "Sabır, genişliğin anahtarıdır,, sözüne mânâ kesilen.

Seninle buluşmak, her sorunun cevabıdır; zorluk, söylemeden, dile gelmeden, senin yüzünden çözülür-gider.

Gönlümüzde ne varsa hepsine de tercemansın sen; ayağı balçığa kakılanın elinden tutansın sen.

* Merhaba ey seçilmiş, ey Tanrı'dan râzı olmuş, onun râzılığını kazanmış er; sen yittin mi kaza gelir çatar, genişlik, daralır gider.

100. * Sen, toplumun ulususun; seni özlemeyen aşağılaşır; bundan vazgeçmezse vay hâline.

O meclis bitince, o kerem sofrası kalkınca elini tuttu, hareme götürdü onu.

Pâdişâhın hastayı görmesi için hekimi götürmesi (*)

Hastanın hikâyesini, hastalığını anlattı; ondan sonra da onu, hastasının yanına götürdü.

(*) Bu başlık unutulmuş, sonradan kenara yazılmış.

Le roi était sur sa terrasse, attendant d'apercevoir ce qui lui avait été mystérieusement montré.

Il vit une personne savante et intelligente, un soleil au sein de l'ombre,

Arrivant de loin telle la nouvelle lune: il était non existant, bien qu'existant comme une imagination.

70 Dans l'esprit, l'imagination est comme un néant: mais considère un monde qui passe dans l'imagination!

La paix et la guerre proviennent d'une imagination, la fierté et la honte viennent de l'imagination;

Mais ces imaginations qui leurrent les saints sont le reflet des beautés du jardin de Dieu.

Cette image que le roi avait vue dans son rêve se manifestait dans le visage de l'hôte étranger.

Le roi lui-même, et non ses chambellans, alla à la rencontre de l'hôte venu de l'Invisible.

Tous deux étaient des marins qui avaient appris à nager, leurs âmes à tous deux étaient jointes, sans couture.

Le roi dit: "C'était toi mon Bien-Aimé en réalité, et non pas elle jamais en ce monde l'action provient de l'action.

"Ô toi qui es pour moi comme Mustafâ, alors que je suis pour toi comme 'Omar²³⁴, je me mets à ton service."

Suppliant le Seigneur, qui est notre Aide, de nous aider à garder le contrôle de nous-mêmes en toutes circonstances, et expliquant les conséquences nuisibles et néfastes de l'indiscipline.

Implore Dieu de nous aider à garder le contrôle de nous-mêmes: celui qui est dénué du contrôle de soi est privé de la grâce du Seigneur.

"L'homme indiscipliné ne se maltraite pas seulement lui-même, mais il met le feu dans le monde.

80 "Une table couverte de nourriture descendait du ciel sans effort, sans vente et sans achat,

"Lorsque certains du peuple de Moïse s'écrièrent de manière irrespectueuse: «Où sont l'ail et les lentilles?»

"Aussitôt le pain céleste et les aliments disparurent: il ne leur resta que la tâche de semer et de travailler avec la pioche et la faux.

"A nouveau, lorsque Jésus intercêda, Dieu envoya du ciel nourriture et libéralités,

"Mais une fois encore les hommes insolents ne témoignèrent point de respect et comme des mendiants s'emparèrent des aliments,

"Bien que Jésus les adjurât, disant: «Ceci est durable, et ne disparaîtra pas de la terre.»

"Montrer des doutes et de la cupidité à la table de la Majesté, c'est de l'ingratitude.

"A cause de ces misérables impudents, aveuglés par l'avidité, la porte de la miséricorde se ferma devant eux.

"Si l'on ne paie pas l'impôt des pauvres (*zakat*), les nuages ne déversent pas de pluie; en raison de la fornication, la peste se répand dans toutes les directions.

"Tout ce qui t'advient de tristesse et de chagrin est le résultat de l'irrévérence et de l'insolence.

"Quiconque se conduit avec irrévérence dans le chemin de l'Ami est un brigand qui vole les hommes, il n'est pas un homme. 90

"Grâce à la discipline, ce ciel a été rempli de lumière, et grâce à elle, les anges sont devenus immaculés et saints.

"A cause de l'irrévérence, le soleil a été éclipsé, et l'insolence fit renvoyer loin du seuil Azâzil (Iblis)."]

La rencontre du roi et du médecin divin dont la venue lui avait été annoncée en songe

Le roi ouvrit les bras, le serra contre sa poitrine, et le reçut, comme l'amour, dans son cœur et dans son âme;

Il lui baisa la main et le front et s'enquit de sa demeure et de son voyage.

Et, lui posant maintes questions, le conduisit à la place d'honneur. "Enfin, lui dit-il, j'ai trouvé un trésor en me montrant patient."